

UNIVERSITY GRANTS COMMISSION
BAHADUR SHAH ZAFAR MARG
NEW DELHI – 110 002
PROFORMA FOR SUBMISSION OF INFORMATION AT THE
TIME OF SENDING THE
FINAL REPORT OF THE WORK DONE ON THE PROJECT

1. TITLE OF THE PROJECT:

“History of Psychological Criticism in Tamil: Origin and Development”.

2. NAME AND ADDRESS OF THE PRINCIPAL INVESTIGATOR: **S.ILANGO**

Assistant Professor, Department of Tamil
Periyar Arts College, Cuddalore-607001, Tamilnadu

3. NAME AND ADDRESS OF THE INSTITUTION: Periyar Arts College, Cuddalore-607001, Tamilnadu

4. UGC APPROVAL LETTER NO.AND DATE: No. F MRP-5701/15(SERO/UGC)
January 2015.

5. DATE OF IMPLEMENTATION:02-03-2015

6. TENURE OF THE PROJECT: March 2015 – March 2017

7. TOTAL GRANT ALLOCATED:Rs.2,00,000

8. TOTAL GRANT RECEIVED: Rs.1,45,000/-

9. FINAL EXPENDITURE : Rs.1,45,000/-

10. TITLE OF THE PROJECT:

“History of Psychological Criticism in Tamil: Origin and Development”.

11. OBJECTIVES OF THE PROJECT:

This project is being carried out with the purpose of historically documenting the space of Tamil criticism that has been expanded through psychological criticism. The objective of this research is documenting the Tamil criticism chronologically of the introductory stages of theoretical translation and the descriptive stages of theoretical relevance, i.e. compiling the descriptions

chronologically, which have been recorded in accordance with Sangam literature, ethical literature, spiritual literature and modern literature trends like modern poetry, novel, short story and drama.

12. WHETHER OBJECTIVES WERE ACHIEVED: YES

13. ACHIEVEMENTS FROM THE PROJECT:

The following conclusions have been arrived at the historical work of Tamil psychological critical research.

1. All kinds of works relating to psychology and psychoanalysis have been chronologically compiled and documented.
2. The factors for the emergence, growth and stagnation of the above said researches have been provided.

14. SUMMARY OF THE FINDINGS:

The following research findings have been explored through the papers of documented psychological researches.

1. Theoretical works in psychology have, at the introductory stage, been translated in to Tamil.
2. Theoretical works in psychoanalysis and critical works in literary psychoanalysis have been brought forward only by a few researchers at introductory as well as deeper levels.
3. It is found through these critical works that such researches have been carried out only by the research departments of universities and some colleges.

4. A stagnation has been spotted out in the history of these works and the following are the reasons for that: absence of psychological theoretical works in Tamil, absence of scientific outlook due to absence of psychological theoretical works, lack of understanding, sticking to old beliefs, lack of deep research knowledge in literary-psychological domain, lack of guidance, strong attachments towards traditional Indian and Tamil societies, etc.

15. CONTRIBUTION TO THE SOCIETY:

This historical documentation believes that the research of Psychological / Psychoanalytical Literary Criticism can be further redeemed and developed as this documentation explores the emergence, growth and the reasons for the present stagnation in the world of Psychological / Psychoanalytical Literary Criticism in Tamil. It will bring in multidimensional outlook, enrichment and modernity to the Tamil research community.

16. WHETHER ANY PH.D. ENROLLED/PRODUCED OUT OF THE PROJECT: NII

17. NO. OF PUBLICATIONS OUT OF THE PROJECT: 2

PRINCIPAL INVESTIGATOR

PRINCIPAL

CHARTERED ACCOUNTANT

தமிழில் உளவியல் திறனாய்வு: தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு

சு.இளங்கோ,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
பெரியார் அரசு கலைக்கல்லூரி,கடலூர்-1

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் சிக்மண்ட் ஃபிராய்ட் (1856 - 1939) தோன்றியிருக்கா விட்டால் உளவியல் துறை இன்னமும் தத்துவத் துறையின் பிரிவுகளுள் ஒன்றாகவே இருந்திருக்கும். ஃபிராய்டின் வரவு உளவியல் துறையை அறிவியல் கண்கொண்டு ஆய்வதற்குப் பெரும் உதவியாக இருந்தது என்று சொன்னால் அது மிகையில்லை. மனித மனத்தின் நடத்தைகளுக்கு, இயல்பு பிறழ்ந்த நடத்தைகளுக்கு அவனின் குழந்தைப் பருவ பால்சார் உணர்வுகளே பிரதான காரணமாக விளங்குகின்றன என்பதைத் தமது மனநோய் ஆய்வுகளின் (Case Histories) வழிக் கண்டறிந்தார். அவ்வாறு தாம் கண்டறிந்த வழிமுறைகளுக்கு ஃபிராய்ட் உளப்பகுப்பாய்வு (Psychoanalysis) முறை என்றழைத்தார். உளவியலில் தனிப் பிரிவாக விளங்கியது உளப்பகுப்பாய்வு. இப்பிரிவை மென்மேலும் கார்ல் குஸ்தவ் யூங், ஆல்ஃபிரட் அடலர், காரல் அப்ரஹாம், ஆட்டோ ரேங், பெர்ன் ஹீம், ஏர்னஸ்ட் ஜோன்ஸ், வில்ஹெம் ரெய்க் போன்றோர் சிறப்பாக வளர்த்தெடுத்தனர். இவ்வெழுத்துரை தமிழில் உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுத் துறையின் வரலாற்றினை இங்குச் சுட்டமுற்படுகிறது.

தமிழில் உளவியல் திறனாய்வின் தோற்றம்

உலகெங்கிலும் உளவியல் கோட்பாடு பல புலங்களைத் தாக்கியது. அந்த வகையில் ஃபிராய்டின் உளவியல் கோட்பாடு பெருந்தாக்கத்தை உண்டு பண்ணியது.

ஆங்கிலத்தில் ரெனிவெல்லாக் & ஆஸ்டின் வாரன் எழுதி, குளோறியா சுந்தரமதி மொழிபெயர்த்துப் பாரிநிலையத்தாரால் வெளியிடப்பெற்ற 'இலக்கியக் கொள்கை' (குளோறியா சுந்தரமதி (மொ.ர்), ரெனிவெல்லாக் & ஆஸ்டின் வாரன், இலக்கியக் கொள்கை, 1966) எனும் நூல் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாகும். மேற்கத்திய இலக்கியத் திறனாய்வுச் சிந்தனைகளைத் தமிழில் தந்த நூல்களில் இது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது தமிழ்த்திறனாய்வு உலகில் திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய ஒன்றாகும். தமிழ்த் திறனாய்வு உலகில் இந்நூல் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்நூலில் 'இலக்கியமும் உளவியலும்' என்ற கட்டுரை தொடக்கக் காலத் தாக்கத்தை உருவாக்கியது.

தமிழவன் என்று அழைக்கப்படும் கார்லோஸ் எழுதிய 'தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தில் ஃபிராய்டிசம்', 1972 இக்கட்டுரை தமிழ் உளவியல் வரலாற்றில் முதல் நிலை/தொடக்க நிலைக் கட்டுரையாகும். (கார்லோஸ் ச. (க.ஆர்), "தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தில் ஃபிராய்டிசம்", 1972). தமிழ்ப் படைப்புலகில் ஃபிராய்டின் கோட்பாடு எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி உள்ளது எனபதை விளக்கும் கட்டுரையாகும். குறிப்பாகத் தமிழ் நாவல் உலகில் லா.சா.ராமாமிர்தம், மௌனி, தி. ஜானகிராமன், ஜெயகாந்தன்,

இந்திராபார்த்தசாரதி ஆகியோர் தம் படைப்புக்களில் ஃபிராய்டிசத்தின் தாக்கம் எவ்வாறு வெளிப்பட்டுள்ளது என்பதை விவரிக்கும் கட்டுரையாகும்.

பிறகு வை. சச்சிதானந்தம் எழுதியுள்ள ஒப்பிலக்கியம்: ஓர் அறிமுகம் (1985) நூலில் இலக்கியமும் உளவியலும் (Psychology and Literature) என்ற தலைப்பில் மிகவிரிவான கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். அந்நூலில் உள்ள அனைத்துக் கட்டுரைகளும் ஆங்கிலத்தில் நியூட்டன் பி.ஸ்டால்நெட்ச் & ஹார்ஸ்ட் ஃபிரான்ஸ் ஆகியோர் இணைந்து எழுதிய ஒப்பிலக்கியம்: அணுகுமுறையும் அமைப்பும் (Comparative Literature: Method and Perspective 1961), உலரிச் வைஸ்டனால எழுதப்பட்ட 'ஒப்பிலக்கியமும் இலக்கியக் கொள்கையும்' (Comparative Literature and Literary Theory 1973), ஆகிய நூல்களின் தழுவுவாகும். உண்மையில் இந்நூல் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வு உலகத்திற்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதமாகும். அன்றைய காலகட்டத்தில் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகம், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகம் கேரளா, சென்னைப்பல்கலைக்கழகம் முதலியவற்றில் தமிழ் இலக்கியம், ஒப்பிலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் இந்நூல் முதுகலைக்குப் பாடநூலாக வைக்கப் பெற்றது. இதற்குப் பிறகுதான் உளவியல் / உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வுப் புலம் தமிழ்க் கல்விப் புலத்தில் தோற்றம் கொள்கிறது எனலாம்.

அடுத்து மீனாட்சி முருகரத்தினம் எழுதிய 'மேலை இலக்கியத் திறனாய்வு அறிமுகம்' (1987) நூலில் உளவியல் திறனாய்வு பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். இது உளவியல் திறனாய்வு வரலாற்றில் ஒரு சுட்டத்தக்க பணியாகும். அக்கட்டுரை அறிமுக நிலையில் இருந்தாலும் அன்று இருந்த சூழலுக்கு அது முக்கியப் பணியாகும்.

மேலும் தமிழண்ணல் எழுதிய ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம் (மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1985) என்ற நூலில் சிறிது அளவில் உளவியல் திறனாய்வு தொட்டுக் காட்டப்பட்டது.

தஞ்சைப் பல்கலைக் கழக ஆறு இராமநாதனின் 'வரலாற்று நிலவியல் ஆய்வுமுறை: அறிமுகமும் ஆய்வுகளும்' (தமிழ்ப்பல்கலைக் கழக வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 1988) என்ற நூல் தமிழில் நாட்டுப்புற வழக்காறுகளை உள்பகுப்பாய்வுப் பார்வை கொண்டு ஆராய்வதற்குக் காரணமாக இருந்தது என்று கூறலாம். இந்த நூலில் நிட்டுரிகதையை ஆறு இராமநாதன் 'வரலாற்று நிலவியல் ஆய்வு' முறையில் ஆய்வு செய்து சில கேள்விகளை எழுப்பி அவற்றிற்கு விடை காண இயலவில்லை என்று தெரிவித்து இருந்தார். அவ்வாய்வுக் கட்டுரையைக் கண்ணுற்ற அரங்க நலங்கிள்ளி அவ்வினாக்களுக்கு உள்பகுப்பு இலக்கியத் திறனாய்வு அடிப்படையில் விடை தர இயலும் என்று கூறி அவ்வினாக்களுக்கான விடைகளை உள்பகுப்பாய்வு அடிப்படையில் தந்தார். அதுவே பிற்காலத்தில் 'மறைக்கப்பட்ட இடிப்பஸ் அமைப்பு (ஃபிராய்ட், நிட்டுரி கதை)' என்ற நாட்டுப்புற உள்பகுப்பாய்வுக் கட்டுரையாக இலக்கியமும் உள்பகுப்பாய்வும் (1992, பக்.78.93) என்ற நூலில் வெளிவந்தது. தமிழில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் எழுதப்பட்ட முதல் உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வுக் கட்டுரை இதுவேயாகும். இதற்குப் பின்புதான் தி.கு. இரவிச்சந்திரன் போன்றோர் நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை நிகழ்த்தினர். அவர்கட்கெல்லாம் இந்தக் கட்டுரை பெரும் தூண்டுதலாக இருந்தது என்று தெளிவாகக் கூறலாம். தி.கு. இரவிச்சந்திரனைப் பிற்காலத்தில் உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வு நோக்கில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தரவுகளில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை நிகழ்த்த வைத்தது எனலாம்.

இதன் பின்புதான் தமிழின் நாட்டார் வழக்காற்றுத் துறையும் உள்பகுப்பாய்வுத் துறையும் (Folklore and Psycho-Analysis) ஒன்றையொன்று சார்ந்து வளரத் தொடங்கின. உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வுப் புலத்திற்குத் தேவையான தரவுகளை நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையும், நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறைக்குத் தேவையான கோட்பாடுகளை உள்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வுத் துறையும் வழங்கி ஒன்றையொன்று சார்ந்தும் தாக்குற்றும் வளரத் தொடங்கின. அதுவரை நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் தரவுகளைத் தொகுத்து வகைப்படுத்தித் தரக்கூடிய விளக்கமுறை சார்ந்த ஆய்வுகளும், சமூகவியல் திறனாய்வு விளக்க ஆய்வுகளும், நிலவியல் வரலாற்று முறை ஆய்வுகளும் தாம் நிகழ்த்தப் பெற்றன. ஒருசில குறிப்பிட்ட ஆய்வு வட்டங்களிலேயே நாட்டார் வழக்காற்று ஆய்வுகள் உழன்று கொண்டிருந்தன. இதன் பின்புதான் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுத் துறையில் ஊடறுப்பு ஒன்று நிகழ்ந்து ஒரு பெரும் திறப்பு ஏற்பட்டது.

இதற்கு வேறு முக்கிய சிலகாரணங்களும் இருந்தன. நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையைச் சார்ந்த அறிஞர் தே லூர்து, ஆறு இராமநாதன், முதலானோர் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தரவுகளைப் பன்முகக் கோட்பாட்டுத் திறனாய்வு நோக்கில் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு தமிழாராய்ச்சி உலகை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்திச் சென்றனர். இதன் விளைவாக இத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து தமிழாய்வுலகில் புதிய ஆய்வுப் புலங்கள் உருவாகின என்று கூறலாம்.

குறிப்பாக தே. லூர்து அவர்கள் இத்தகைய ஆய்வுப்போக்குகளைத் தமிழாய்வு அரங்கச் சூழல்களில் பெரிதும் வரவேற்றுப் பேசி அதற்கான ஆதரவுகளையும் ஆர்வங்களையும் ஆய்வாளர்களிடையே உருவாக்கினார். இதனால் தமிழ் கூறும் ஆய்வுலகம் சற்றே நிமிர்ந்து வேகமெடுக்கத் தொடங்கியது. இதனால் தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஒரு 'புதிய அலை' உருவாகத் தொடங்கியது என்று கூறலாம். அதுவரை தமிழாராய்ச்சி உலகில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறை ஒரு தீண்டத்தகாத துறையாக இருந்தது என்றால் அது மிகைக்கூற்றல்ல. பன்முகக் கோட்பாட்டுத் திறனாய்வு வருகையினால் பல மொழி, இலக்கியப் புலங்களும், திறனாய்வுப் புலங்களும் தேக்கநிலையிலிருந்து விடுபட்டு சிற்சிறு நதிகளாக ஓடத்தொடங்கின. இத்தகைய ஆய்வு நூல்களை எழுதிய பலபேருக்கு அவர் எழுதிய அணிந்துரைகள், விமரிசனங்கள், கட்டுரைகள் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின. ஆய்வுகளை வளர்த்தெடுத்தன. 'நாட்டார் வழக்காற்றியல்' என்ற இதழை இதற்காகவே பாளையங்கோட்டை தூயசவேரியர் கல்லூரி நிறுவனத்தில் தொடங்கி நடத்தி வந்தார் என்பது இங்குப் பதியத் தக்க ஒன்றாகும். இவ்விதழில் பன்முகக் கோட்பாடு சார்ந்த பல கட்டுரைகள் எழுதப் பெற்று வெளிவந்தன. பல பல்கலைக்கழகங்களில் இவ்விதழ் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றது.

பிறகு மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த கதிர் மகாதேவன் எழுதிய தொன்மம்-இந்தியப் புரான வகைகள் ஒப்பாய்வு, (இலட்சுமி வெளியீடு, மதுரை, இரண்டாம் பதிப்பு 1989) என்ற நூல் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். தொன்மவியல் ஆய்வினை வளர்த்தெடுக்க இந்த நூல் உதவியது எனலாம்.

அடுத்து தமிழவன் எழுதியுள்ள இன்னொரு கட்டுரை மிகமுக்கியமானது. ஆண்டாளின் திருப்பாவையை அமைப்பியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்து எழுதப்பட்ட கட்டுரையாகும். (அக்கட்டுரை அரங்கில் படிக்கப்பட்டபோது கட்டுரையை முழுவதுமாகப் படிப்பதற்குக் கடும் எதிர்ப்பு கிளம்பியது. தமிழவன் ஆண்டாள் பாடல்களைப் பற்றி எவ்வாறு ஆய்வு செய்யலாம்? என விவாதம் நடந்ததாகச் செய்தி ஒன்று உண்டு. ஆய்வு என்பது நடுநிலைத்தன்மை கொண்டது என்பது ஆய்வுநெறிமுறைகளில் சுட்டப்படுகின்ற ஒன்று. சாதி, மதம், இனம், மொழி என்ற எல்லைகளைக் கடந்தது ஆய்வு என்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. ஆனால் அதைப்பற்றி எல்லாம் இங்குக் கவனிப்பாரில்லை. ஒருவேளை அக்கட்டுரையின் அமைப்பியல் ஆய்வில் ஃபிராய்டிய ஆய்வும் இருந்திருக்கலாம்(காண்க: தமிழவன், திருப்பாவை ஓர் அமைப்பியல் ஆய்வு, 'மேலும்' (சிற்றிதழ்), நவம்பர், 1989.) இந்தக் கட்டுரைக்கு வந்த அன்றைய தமிழ் ஆய்வுலகின் எதிர்வினைகள் அக்காலத் தமிழ்த் திறனாய்வுப்புல நிலையை வெட்ட வெளிச்சமாக்குகிறது.

திறனாய்வு அணுகுமுறைகள்(1989)

பகவதி அவர்களால் தொகுத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்ட 'திறனாய்வு அணுகுமுறைகள்' தமிழ்த் திறனாய்வு உலகில் திறனாய்வு அணுகு முறைகளை அறிமுகப்படுத்தி வைத்த நூல்களில் மிக இன்றியமையாத கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலாகும் இது (பகவதி. கு, திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் (தொ.ர்), 2007 மறுபதிப்பு). 27 கட்டுரைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு நூலாகும் இது (ஆய்வாளருக்குப் பழைய பதிப்பு ஆண்டு கொண்ட நூல் கிடைக்க வில்லையாதலால் 2007 மறுபதிப்பு ஆண்டு கொண்ட நூல் இங்கு ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது). இலக்கியத் திறனாய்வு அணுகு முறைகளைத் தமிழ்த் திறனாய்வு உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தி உள்ளது இத்தொகுப்பு. அழகியல் அணுகுமுறை, அறவியல் அணுகுமுறை, உளவியல் அணுகுமுறை, கட்டமைப்பு நீக்கவியல் அணுகுமுறை, குறியீட்டியல் அணுகுமுறை, தொன்மவியல் அணுகுமுறை, நடையியல் அணுகுமுறை, மார்க்சிய அணுகுமுறை, மொழியியல் அணுகுமுறை, வரலாற்றியல் அணுகுமுறை முதலான திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் இந்நூலில் அறிமுக நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் 10 கட்டுரைகள் உளவியல் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளாகும். 1989-ல் எழுதித் தொகுக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலில் 10 கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இதுமட்டுமின்றி உளவியல் திறனாய்வுப் புலத்தில் இந்த நூலில் 10 கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டதை வைத்தே உளவியல் திறனாய்வுக்கு மிகுந்த வரவேற்பு அக்காலத்தில் இருந்திருப்பதை உணர முடிகிறது.

தா.ஏ. சண்முகம் எழுதிய 'தமிழ் இலக்கியத்தில் உளவியல்' (மேலது நூல்.பக்.89-98) என்ற கட்டுரை, அ.நா. பெருமான் எழுதிய 'இலக்கியத் திறனாய்வில் உளவியல் அணுகுமுறை' (மேலது நூல்.பக்.99-106) என்ற கட்டுரை, க.த. திருநாவுக்கரசுவின் உளவியல் 'அணுகுமுறை' (மேலது நூல்.பக்.107-124) என்ற கட்டுரை, (செல்வி) அன்னிதாமசுவின் 'உளவியலும் தொன்மவியலும்' (மேலது நூல்.பக்.125-138) என்ற கட்டுரை, அவரின் மற்றொரு, கட்டுரையான 'கற்பனையும் தொல்லுருவும்' (மேலது நூல்.பக்.139-152) குறிக்கத்தக்கன. மேலும், கு.பகவதி எழுதிய 'உயர்வு-தாழ்வு மனப்பான்மை' (மேலது நூல்.பக்.153-162) 'தலைவியர் உளவியல்' (மேலது நூல்.பக்.177-190) என்ற இரண்டு கட்டுரைகள் பொதுவானவை. அடுத்து வி.சி. சசிவல்லி எழுதியுள்ள 'உளவியல் நோக்கில் திருப்பாவை' (மேலது நூல்.பக்.163-176) என்ற கட்டுரை கார்லோஸிற்குப் பிறகு உள்பகுப்பாய்வு நோக்கில் திருப்பாவையில் எழுதப்பட்ட மற்றொரு கட்டுரையாகும். அடுத்து தே.ஆல்பட்டின் எழுதியுள்ள 'உளவியல் அணுகுமுறையில் முதிர்ந்த எண்ணங்கள்' (மேலது நூல்.பக்.191-200) என்ற கட்டுரை உளவியல் கோட்பாட்டினைக் கொஞ்சம் ஆழமாக விளக்குகின்ற கட்டுரையாகும். தே. ஆல்பட்டின் மற்றொரு கட்டுரையான தொன்மவியல் அணுகுமுறை (மேலது நூல்.பக்.259-274) என்ற கட்டுரை ஆகியன உள்ளன.

இவற்றுள் உளவியல் என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் அனைத்தும் ஃபிராய்டிய உள்பகுப்பாய்வுச் சிந்தனைகளை அடிப்படையாக வைத்தே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஃபிராய்டியச் சிந்தனை என்று வந்து விட்டாலே அது உள்பகுப்பாய்வு என்பதைத்தான் குறிக்கும். ஆனால் இதனைப் பிரித்து உணராமல் அந்தக்காலத்தில் உளவியல் என்ற பொதுச் சொல்லையே பயன்படுத்தி அறிமுகப்படுத்தி எழுதி வந்துள்ளனர் என்பதை இந்த ஆய்வின் வழி அறியமுடிகிறது.

இத்தொகுப்பில் உள்ள தே.ஆல்பட்டின் உளவியல் அணுகுமுறையில் முதிர்ந்த எண்ணங்கள் என்ற கட்டுரை உண்மையில் ஃபிராய்டியச் சிந்தனையையும், லெக்கானியச் சிந்தனையையும் ஒருங்கிணைத்த ஒரு நல்ல கட்டுரையாகும். என்றாலும் இந்தக் கட்டுரையின் தலைப்பும் உளவியல் என்ற பொதுச் சொல்லையே பயன்படுத்தி எழுதப்பட்டுள்ளது இங்குப் பதியத் தக்கது.

செல்வி அன்னிதாமசு எழுதியுள்ள உளவியலும் தொன்மவியலும் என்ற கட்டுரை யூங்கிய அடிப்படையில் எழுதப்பட்டாலும் முழுமையான யூங்கிய இலக்கியத் திறனாய்வைச் சார்ந்தது அல்ல. யூங்கியத்தின் மூலப்படிவக் கோட்பாட்டினைத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஓரளவிற்குப் புகுத்திக் காட்டியுள்ளது என்று கூறலாம். இவரின் அடுத்த கட்டுரையான கற்பனையும் தொல்லுருவும் என்ற

கட்டுரை யூங்கிய மூலப்படிவத் திறனாய்வைத் தமிழ் இலக்கியத் தளத்தில் புகுத்திப் பொருத்திக் காட்டிப் பல்வேறு சான்றுகளைத் தந்து எழுதப்பட்ட முதல் யூங்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரையாகும்.

கு. பகவதி எழுதியுள்ள உயர்வு-தாழ்வு மனப்பான்மை பொது உளவியல் சிந்தனையை அடியொற்றி எழுதப்பட்டது எனலாம்.

சி.இ. மறைமலையின் இலக்கியமும் உளவியலும் (1991) இவ்வுளவியல் திறனாய்வுப்புலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க நூலாகும். இந்நூல் ஃபிராய்டின் கோட்பாடுகளை ஓர் அறிமுக நோக்கில் கூறுகிறது. ஃபிராய்டின் கலை இலக்கியச் சிந்தனைகளைக் கூறி அவற்றிற்கான மறுப்புக்களையும், வாதப் பிரதிவாதங்களையும் முன்வைக்கின்றது. ஃபிராய்டை மறுத்த யூங், லியோனல் டிரில்லிங் முதலானோர்களின் மறுப்புவாதங்களைத் தந்து ஹான் ஷஷ் போன்றோரின் கருத்துக்களையும் தந்து செல்கிறது. சி.இ. மறைமலை மார்க்சியத் திறனாய்வு பற்றி எழுதி வந்தாலும் இலக்கியத்திற்கும் உளவியலுக்கும் உள்ள தொடர்பினை அடிப்படையாக உளவியல் திறனாய்வு பற்றியும் எழுதி நூலாக வெளியிட்டுள்ளது இப்புலத்திற்கு அவர் செய்துள்ள குறிப்பிடத் தக்க ஒரு பணியாகும்.

பூரணிச்சந்திரனின் அமைப்பு மையவாதமும் பின் அமைப்புமையவாதமும் (1991) க.

பூரணிச்சந்திரன் எழுதியுள்ள 'அமைப்பு மையவாதமும் பின்-அமைப்பு வாதமும்' (1991) என்ற நூலில், அமைப்புமைய வாதத்தை விளக்குகின்ற நூலாசிரியர் 16 பக்கங்களை அதற்கு ஒதுக்குகின்றார். ஆனால் அவ்வமைப்பியல் வாதத்தில் ஃபிராய்டியத்தைப் பேசவில்லை. அடிப்படையில் ஃபிராய்டியமும் அமைப்பு மையவாதமாகத்தான் கருதப்படுகிறது. மார்க்சம், ஃபிராய்டும் அமைப்புவாதிகளே ஆவர். ஆனால் இவர்களைப் பற்றியும் இவர்களின் கோட்பாடுகளையும் பற்றி பூரணிச்சந்திரன் இத்தலைப்பில் பேசாதது எனோ தெரியவில்லை. மார்க்சியம், ஃபிராய்டியம் இவற்றுக்கு அமைப்புவாதத்திற்கு நெருங்கிய தொடர்பிருக்கிறது. 'மார்க்சியமும் பிராய்டியமும் வற்புறுத்துவது போலவே அமைப்பு மையவாதமும் தோற்றங்களுக்கும் மெய்மைக்கும் தொடர்ச்சி இன்மையை வலியுறுத்துகின்றன' (மேலது,ப.42) என்றெல்லாம் பேசுகின்ற பூரணிச்சந்திரன் ஃபிராய்டியத்தையும் மார்க்சியத்தையும் அமைப்பு மையவாதத்துக்குள் வைத்துப் பேசாமல், விவரிக்காமல் அக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கின்றார். பின்-அமைப்பு வாதத்தை விளக்க வருகின்ற பொழுது, முதலில் லக்கானின் உள்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாட்டை விளக்கிச் (மேலது,பக்.60-80) செல்கின்றார். லக்கானுக்கு அடிப்படை நாதமாகத் திகழ்பவர் ஃபிராய்டே ஆவார். ஃபிராய்டைத் தவிர்த்துவிட்டு லெக்கானைப் பேசுவது சரியான வாதமாக அமையாது. அமைப்புவாதத்தை விளக்கும் பொழுது ஃபிராய்டியம் எவ்வாறு அமைப்புவாதமாகத் திகழ்கின்றது என்பதைச் சுட்டிப் பின்பு லக்கானியத்தை விளக்கியிருந்தால் எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். ஆனாலும் 1991-ல் லெக்கானைத் தமிழுக்கு அறிமுகப் படுத்துகின்ற கட்டுரையாக (பக்.60-80) இது அமைகின்றது எனலாம். ஃபிராய்டிடமிருந்து எவ்வாறு லக்கான், கோட்பாட்டை உள்வாங்கிக் கொண்டு விரிவுபடுத்துகின்றார் என்பதை விளக்கும் ஒரு நல்ல கட்டுரையாகும் இது. லெக்கான் தன் உள்பகுப்பாய்வுக்கு அடிப்படையாக ஃபிராய்டின் நனவிலிக் கருத்தாக்கத்தையும், இடிப்பல் கருத்தாக்கத்தையும் சகூரின் மொழியியல் கருத்தாக்கத்தையும் ஒப்புமைப்படுத்திப் பயன்படுத்தி விளக்குவதைப் பூரணிச்சந்திரன் தன் கட்டுரையில் சுருக்கமாக விளக்குகின்றார். எனினும் அறிமுக நிலையில் இருக்கின்ற வாசகர்களுக்கு இக்கட்டுரை எளிய வாசிப்புத் தன்மையினைக் கொடுக்காது என்றே கூறலாம்.

அரங்க நலங்களிளி:

தமிழில் இலக்கிய உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுப் புலத்தில் இலக்கியமும் உளப்பகுப்பாய்வும் என்ற தொடரைப் பயன்படுத்திப் பரவலாக்கியவர் இவரே. இன்னும் சொல்லப்போனால் 'உளப்பகுப்பாய்வு' (Psycho-Analysis) என்ற சொல்லைத் திறனாய்வுக் கல்விப்புலத்தில் பின்பற்றுவதற்குக் காரணமானவராக இருந்தவரும் இவரே. தென்னிந்திய உளப்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வினைத் தோற்றுவித்தவரும், பிதாமகருமான இவர் இப்புலத்தில் பல கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதி செழுமைப்பட அதனை வளர்த்தெடுத்துள்ளார் என்று கூறலாம். அதோடு உளப்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வில் ஆய்வு செய்ய வரும் முனைவர்ப் பட்ட ஆய்வாளர்களையும், இளமுனைவர்ப் பட்ட ஆய்வாளர்களையும் மிகச்சிறந்தமுறையில் ஆய்வுகளை நிகழ்த்த வைத்து இத்திறனாய்வுப் புலத்தை மென்மேலும் வளர்த்தெடுத்துள்ளார். அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளும் நூல்களும் பின் வருமாறு.

1. 'இலக்கியமும் உளப்பகுப்பாய்வும் உளவியல் ஆய்வுக்கட்டுரைகள்' என்ற நூல் 1992-ல் வெறும் இருபது ரூபாய்க்கு வாணிதாசன் பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டது. இத்திறனாய்வுப் புலத்தில் முதன்முறையாக எழுதப்பட்ட இந்நூல் கீழ்க்கண்ட ஆறுகட்டுரைகளை உள்ளடக்கியதாக உள்ளது.

அதாவது, 1. இலக்கியமும் உளப்பகுப்பாய்வும் 2. தமிழ் இலக்கியத்தில் மூலப்படிய மாதிரிகள் 3. இச்சை உணர்ச்சியின் உயர்வழிப்பாடு 4 வி - நாயக மூலப்படிவம் 5. நெற்றிக்கண் படிமம் 6. மறைக்கப்பட்ட இடிப்பஸ் அமைப்பு முதலியன. இவற்றில் இலக்கியமும் உளப்பகுப்பாய்வும் 2. இச்சை உணர்ச்சியின் உயர்வழிப்பாடு¹ 3. நெற்றிக்கண் படிமம் 4. மறைக்கப்பட்ட இடிப்பஸ் அமைப்பு முதலியன ஃபிராய்டிய உளப்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வு வகையைச் சார்ந்தன. மீதம் இரண்டு கட்டுரைகளான தமிழ் இலக்கியத்தில் மூலப்படிவ மாதிரிகள், வி - நாயக மூலப்படிவம் ஆகிய இரண்டும் யூங்கிய உளவியல் திறனாய்வு வகையைச் சார்ந்தவையாகும். தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் யூங்கியக் கோட்பாட்டுத் திறனாய்வுக் கட்டுரையாகும். வி-நாயக மூலப்படிவம் என்ற கட்டுரை தமிழில் இலக்கியங்களில் யூங்கியக் கோட்பாட்டைப் பொருத்திக்காட்டி எழுதப்பட்ட திறனாய்வுக் கட்டுரையாகும்.

முதல் கட்டுரையாக உள்ள - இலக்கியமும் உளப்பகுப்பாய்வும் 'Literature and Psychoanalysis' என்ற சொற்றொடரின் மொழிபெயர்ப்பாகும். இத்தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் ஏராளமான நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

அடுத்து இவர் எழுதிய 2. 'ஃபிராய்டின் கலை இலக்கிய உளப்பகுப்பாய்வு (1999)' எனும் நூலில் முதல் கட்டுரையாக ஃபிராய்டின் கலை இலக்கிய உளப்பகுப்பாய்வுச் சிந்தனைகளின் சாராம்சத்தை மிகச்சுருக்கமாகத் தந்து உள்ளார். அடுத்து நரம்பு நோயும் கலை இலக்கிய மருத்துவமும் எனும் தலைப்பில் நரம்பு நோயையும், கலை இலக்கியப் படைப்பாக்கத்தையும் ஒப்பீடு செய்து, கலை இலக்கிய வெளிப்பாடு, படைப்பாளனின் மன இறுக்கத்தை எங்ஙனம் தவிர்க்க உதவுகின்றது? என்பதற்கான ஃபிராய்டிய விளக்கத்தை மிகச் சிறப்பான முறையில் தந்து, சாதாரண நரம்பு நோயாளிக்கும் படைப்பாளிக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன? என்பதையும் மிக அழகாக ஃபிராய்டிய அடிப்படையில் விளக்கிச் சென்றுள்ளார். இறுதியாக இந்நூலில் ஃபிராய்டியக் கலைச்சொல் விளக்கமும், ஃபிராய்டின் கலை இலக்கிய உளப்பகுப்பாய்வுக் கட்டுரைகளின் ஆங்கிலத் தலைப்புக்களைத் தமிழில் எளிமையாக மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்துள்ளார் என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

அடுத்து, 3. 'இந்திய இடிப்பஸ்: ஃபிராய்டிய நோக்கில் ஒரு வாசிப்பு (A Freudian Reading on the Theory of Indian Oedipus)' என்ற இந்த நூல் கி.பி. 2010 வெளியிடப் பெற்றது. கிட்டத்தட்ட 11 ஆண்டுக்கால இடைவெளியில் நலங்கிள்ளி அவர்களால் எழுதப்பெற்றதாகும். இப்பதினொரு ஆண்டுக்கால இடைவெளியில் ஒருசில உள்பகுப்பாய்வுக் கட்டுரைகளை அவர் எழுதினாலும் நூல் எதனையும் வெளியிடவில்லை என்பது இங்குப் பதியத்தக்கது. அதற்கு மிக முக்கிய காரணங்களும் உண்டு. அவற்றைப் பின்னர் காணலாம். ஃபிராய்டிய மரபுவாத இலக்கியத் திறனாய்வாளரான (Classic Psycho analytic Literary Critic) பேராசிரியர் அரங்க நலங்கிள்ளி ஒரு தீவிரமான ஃபிராய்டிய வாசிப்பாளர். தொடர்ந்து வாசித்துக் கொண்டிருப்பவர். ஆய்வில் எவ்விதப் பிசிறுமின்றித் தொடர்ச்சியாக இயங்கி எழுதிக் கொண்டிருப்பவர் என்று கூறலாம். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் திடீரென்று தான் இயங்கிக் கொண்டிருந்த திறனாய்வுப் புலத்தில் எழுதுவதையும் வெளியிடுவதையும் ஒரு பதினொரு ஆண்டுக்காலம் (எழுதி வெளியிடுவதை) நிறுத்திக் கொள்கிறார் என்றால் அதற்கான வலுவான சமூகக் காரணிகளும் உண்டு.

உலக அளவிலும் இந்திய அளவிலும் அறிஞர்களாலும் ஆய்வாளர்களாலும் மாணவர்களாலும் பெரும் அறிஞர் என்று மதிக்கப்படுபவரும், புகழப்படுபவருமான சிகாகோ பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஏ.கே. இராமானுஜம் அவர்கள் எழுதிய 'இந்தியன் இடிப்பஸ்' என்ற கட்டுரைக்கு மறுப்பாக எழுந்ததே இந்நூல். வெறுமனே 25 பக்கங்களுக்குள் எழுதப் பட்ட கட்டுரைக்கு உள்பகுப்பாய்வு அடிப்படையில் மறுப்பு விளக்க நோக்கில் அரங்க நலங்கிள்ளி அவர்களால் எழுதப்பட்டதே இந்த நூலாகும்.

இந்நூல் கீழ்க்கண்ட 5 கட்டுரைகளைக் கொண்டது. 1. ஏ. கே இராமானுஜனின் இந்திய இடிப்பஸ் ஓர் அறிமுகம், 2. இந்திய இடிப்பஸ்: தரவுகள், தவறான புரிதல்கள் மற்றும் முறையான ஃபிராய்டிய வாசிப்பு, 3. கிரீக் மற்றும் இந்திய இடிப்பஸ் : ஏ. கே இராமானுஜனின் ஊகங்களும் ஐயங்களும், 4. இந்திய இடிப்பஸ் சிக்கலுக்கு ஃபிராய்டிய விளக்கம், 5. இந்திய இடிப்பஸ் : ஏ. கே இராமானுஜனின் முடிவுரைச் செய்திகளும் அவற்றிற்கான மறுவிளக்கங்களும் ஆகியன.

இந்நூலுக்குத் தமிழக நாட்டார் வழக்காற்றுத் துறையைச் சார்ந்தவரும் அறிஞருமான பேராசிரியருமான தே. லார்து அவர்கள் நல்லதொரு அணிந்துரையினை வழங்கியுள்ளார். அவ்வணிந்துரையில் பல நல்ல ஆய்வு ரீதியான செய்திகள் காணக் கிடக்கின்றன. இக்கட்டுரைகள் அனைத்தையும் ஃபிராய்டிய உள்பகுப்பு இலக்கியத் திறனாய்வுகள் என்ற வகைக்குள் அடக்கலாம். ஃபிராய்டிய உள்பகுப்பு இலக்கியத் திறனாய்வுக்குள் இதிகாச நனவிலி இடிப்பஸ் , தொன்ம நனவிலி இடிப்பஸ் கருக்களை எடுத்துக்கொண்டு அவற்றிற்கான ஃபிராய்டிய உள்பகுப்பு ஆய்வு விளக்கங்களை மிக விரிவாக ஆழமாக உடைத்து உடைத்து விளக்கம் தந்து சென்றுள்ளார் நலங்கிள்ளி. இதனைத் தே. லார்து அவர்கள் தனது அணிந்துரையில், கீழ்க்கண்டவாறு வரவேற்றுப் பாராட்டிப் பேசிச் செல்கின்றார். அதாவது, '.....நலங்கிள்ளியின் ஆழ்ந்த உள்பகுப்பாய்வால் ஈர்க்கப் பட்டிருக்கிறேன். உள்பகுப்புத் திறனாய்வில் ஈடுபட்டிருப்போர் மிகச்சிலரே. அதிலும் ஒரு துறையில் காலான்றி நின்று ஆய்வோர் மிகச்சிலரே. அவர்களுள் நலங்கிள்ளியும் ஒருவர். அவருடைய நுட்பமான ஆய்வுக்கு, hairsplitting logic என்று சொல்லுவார்களே, அதாவது மயிரையும் பிளந்து ஆய்தல் என்ற தருக்கத்திற்கு இந்த நூலே சான்று' (நலங்கிள்ளி அரங்க : இந்திய இடிப்பஸ்:ஃபிராய்டிய நோக்கில் ஒரு வாசிப்பு, ப.10) என்ற அவர் கூற்றிலிருந்து அரங்க நலங்கிள்ளியின் ஆய்வுக்கூர்மையினை எளிதில் அறியலாம். இதோடு இத்திறனாய்வுப்புலத்தில் இவர் உருவாக்கிய மாணாக்கர்களையும் பட்டியலிடும் பொழுது இவரின் ஆய்வறிவினை நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம். தி.கு. இரவிச்சந்திரன், சு. இளங்கோ, நாகமணி, இரா. கந்தசாமி, சிவராஜ் எனச்சிலர் இத்துறையில் இன்றும் இயங்கி வருகின்றனர். உள்பகுப்பாய்வுக் கட்டுரைகள், நூல்கள் எழுதியும், சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியும் வருகின்றனர்.

எனினும் இத்துறையில் இன்றளவும் மேற்சட்டிய ஒருசிலரே எழுதி இயங்கியும் வருகின்றனர் என்பது குறிக்கத்தக்கது. அதற்குக் காரணம் இத்திறனாய்வுப் புலம் மிகக் கடினமாக இருப்பதுதான். கோட்பாடு புதிது. ஆங்கிலத்தில் இருப்பதும் ஒரு காரணம். அப்படியே கோட்பாடுகள் கிடைத்தாலும் அதனை இலக்கியங்களில் பொருத்திக் காண்கின்ற செயல்முறை எளிதாக இல்லாததால் பெரும்பான்மையான ஆய்வாளர்கள் இதனைத் தவிர்க்கின்றனர் என்று கூறலாம். மேலும் இக்கோட்பாட்டுத் திறனாய்வைப் புரிந்து கொண்டு வழிகாட்டுகின்ற நெறியாளர்கள் மிகமிகக் குறைவு. அரிதினும் அரிது. ஆய்வுச்சமூகத்திலும், சமூகத்திலும் - பெரும்சவால்களும், எதிர்ப்புகளும், மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களும் இருப்பதனால் இப்புலத்தினை ஆய்வாளர்கள் தவிர்க்கின்ற காரணத்தினால் தமிழில் ஒரு தேக்கநிலை எதிர்காலத்தில் உருவாகலாம் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

துணைநூற்பட்டியல்

1. இரவிச்சந்திரன் தி.கு. சிக்மண்ட் ஃப்ராய்ட் உள்பகுப்பாய்வு அறிவியல், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2005.
2. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, ஃப்ராய்ட் யூங், லக்கான் அறிமுகமும் நெறிமுகமும் அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2007.
3. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, ஒரு ஃப்ராய்டியன் பார்வையில் தமிழ்நாட்டுப்புற வழக்காறுகள், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2011.
4. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, தொல்காப்பியமும் ஃப்ராய்டியமும் அழகியல் இணைநிலைகள், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2011.
5. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, தீ.ண்.டா.மை நனவிலி, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2014.
6. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, புதுமைப்பித்தன் கனவும் உள்பகுப்பு ஆய்வும், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2017.
7. இராசமாணிக்கம், அடிமனத்தை ஆராய்ந்த அறிஞர், தொல்காப்பியர் நூலகம், சிதம்பரம், 1962.
8. இராசமாணிக்கம், மனக்கோளாறு எவ்வாறு ஏற்படுகிறது?, தொல்காப்பியர் நூலகம், சிதம்பரம், 1963.
9. இராசமாணிக்கம், உள்ளத்தின் விந்தைகள், தொல்காப்பியர் நூலகம், சிதம்பரம், 1965.
10. கைலாசபதி க, தமிழ் நாவல் இலக்கியம் திறனாய்வுக்கட்டுரைகள், குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 2ஆம் பதிப்பு 1977.
11. கைலாசபதி க, திறனாய்வுப்பிரச்சினைகள், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை, 1980.
12. கைலாசபதி க, இலக்கியமும் திறனாய்வும், குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 3ஆம் பதிப்பு 1981.
13. கைலாசபதி க, ஒப்பியல் இலக்கியம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு- சென்னை, 1999.
14. குளோறியா சுந்தரமதி (மொ.ர்), ரெனிவெல்லாக் & ஆஸ்டின் வாரன், இலக்கியக் கொள்கை, பாரிநிலையம், சென்னை, 1966.
15. சச்சிதானந்தன் வை, மேலை இலக்கியச் சொல்லகராதி, மாக்மில்லன், சென்னை, 1983.
16. சச்சிதானந்தன் வை, ஒப்பிலக்கியம் (ஓர் அறிமுகம்), ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரஸ், சென்னை, 1985.
17. தமிழவன், திருப்பாவை ஓர் அமைப்பியல் ஆய்வு, 'மேலும்' (சிற்றிதழ்), நவம்பர், 1989.
18. நலங்கிள்ளி அரங்க, இலக்கியமும் உள்பகுப்பாய்வும், வாணிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி, 1989.

19. நலங்கிள்ளி அரங்க, ஃபிராய்டின் கலை இலக்கிய உளப்பகுப்பாய்வு, வாணிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி, 1999.
20. நலங்கிள்ளி அரங்க, இந்திய இடிப்பஸ்: ஃபிராய்டிய நோக்கில் ஒரு வாசிப்பு, தோழமை வெளியீடு, சென்னை, 2010.
21. நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா (மொ.நூ), சிமொன் தெ பொவ்வார், இனி இந்தியன் பதிப்பகம், சென்னை 2008.
22. நாகூர் ரூமி, சிக்மண்ட் ஃப்ராய்ட் கனவுகளின் விளக்கம், சிநேகா, சென்னை, 2004.
23. டேவிட் கூப்பர், லதா ராமகிருஷ்ணன் (மொ.ர்), மனநோயின் மொழி, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
24. பகவதி. கு, திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் (தொ.ர்), உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2007 மறுபதிப்பு.
25. பூரணச்சந்திரன் க, அமைப்புவாதமும் பின் அமைப்புவாதமும், நிகழ் வெளியீடு, கோவை, 1991.
26. ,, தமிழ் இலக்கியத்திறனாய்வு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர், 2007.
27. ,, அமைப்பியமும் பின் அமைப்பியமும், அடையாளம், திருச்சி, 2009.
28. ,, தமிழ் இலக்கியத்திறனாய்வு வரலாறு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர், 2016.

தமிழில் உளவியல் திறனாய்வு வகைகள்

சு.இளங்கோ,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,

பெரியார் அரசு கலைக்கல்லூரி, கடலூர்-1

தமிழில் உளவியல் திறனாய்வு வகைகளைப் பல வகைகளாகப் பகுக்கலாம். என்றாலும் ஒரு புரிதல் கருதிச் சில இன்றியமையாத கூறுகளை அடிப்படைகளாகக் கொண்டு இங்கு வகைப்படுத்தப்படுகிறது. உளவியல் சிந்தனையாளர்களைக் கொண்டும், உள்பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்ற பொருட்களைக் கொண்டும் வகைப்படுத்தலாம்.

உளவியல் / உள்பகுப்பாய்வுச் சிந்தனையாளர்களின் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட உள்பகுப்புத் திறனாய்வுகளை வகைப்படுத்தும் போது கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. ஃபிராய்டிய உள்பகுப்புத் திறனாய்வுகள்
2. யூங்கிய உளவியல் திறனாய்வுகள்
3. லெக்கானிய உள்பகுப்புத் திறனாய்வுகள்
4. பெண்ணிய உள்பகுப்புத் திறனாய்வுகள் முதலானவை.

வை. சச்சிதானந்தம், தி.சு. நடராஜன், அரங்க நலங்கிள்ளி (இலக்கியமும் உள்பகுப்பாய்வும், ப.9-22), க. பஞ்சாங்கம் (இலக்கியமும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், ப.148) முதலானோர் தத்தமது நூல்களில் உள்பகுப்புத் திறனாய்வு வகைகளை கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்திக் கூறுவர். அவர்களில் சச்சிதானந்தம் தமது 'ஒப்பிலக்கியம் ஓர் அறிமுகம்' என்ற நூலில் பாத்திர, படைப்பாளர், படைப்பாக்கம், வாசகர் உள்பகுப்புத் திறனாய்வு வகைகளைச் சுட்டிச் செல்வர். அதேபோல தி.சு. நடராஜன் (திறனாய்வுக் கலை, ப.86) மேற்கூட்டிய நான்கு வகைப்பாடுகளை பேசிச் செல்லுவார். அரங்க.நலங்கிள்ளி, க. பஞ்சாங்கமும் மேற்கண்டவாறே வகைப்படுத்துவர். அ.மணவாளன் உள்பகுப்பாய்வு இலக்கியத் திறனாய்வை நான்கு வகையாகப் பகுத்துக் காணலாம் என்று கூறுவார் (அ. மணவாளன், இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள், ப.98). அவையாவன: படைப்பாளியைக் குறித்து இத்தகைய ஆய்வைச் செய்யலாம். படைப்பின் உள்ளடக்கம் குறித்து ஆராயலாம். படைப்பின் புறக்கட்டமைப்பு குறித்தும் ஆராயலாம். அல்லது படைப்புக்குரிய வாசகனை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இத்தகைய ஆய்வைச் செய்யலாம் என்று உரைப்பார் (மேலது, ப.98). என்றாலும் இவ்வகைப்பாட்டில் மூன்றாவதாக உள்ள படைப்பின் புறக்கட்டமைப்பு குறித்த அவரின் வகைப்பாடு எதனை அடியொற்றியது என்பது தெளிவுபடவில்லை. ஆனால் பெரிய வேறுபாடு ஒன்றுமில்லை. மணவாளனும், பஞ்சாங்கமும் இந்த வகைப்பாடுகளை டெரி ஈகிள்டனிட்டுருந்து (Terry Eagleton, Literary Theory : An Introduction, of

minneapolis press, Minneapolis:U1983)) பெற்றுச் சுட்டிச் செல்கின்றனர். இவ்வகைப்பாடுகள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாகச் சற்று விரிவாக விளக்கிச் செல்கின்றார் வை சச்சிதானந்தம். மற்றவர்கள் வகைகளைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றனர்.

அரங்க நலங்களிளி - பாத்திர, படைப்பாக்கம் உளப்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாடுகளை இலக்கியங்களில் பொருத்தி விளக்கம் (Interpretation) தந்து மூன்று நூல்களை வெளியிட்டுத் தனித்துவம் கொண்டவராகத் திகழ்கிறார். அவர் சென்ற பாதையில் தி.கு. இரவிச்சந்திரன், சு. இளங்கோ, இரா. கந்தசாமி, கு. நாகமணி முதலானோரும் இத்தகைய உளப்பகுப்பு வகைப்பாடுகளை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். இதேபோல இரவிச்சந்திரன் தி.கு. பொதுவாக இல்லாமல் பாத்திர, படைப்பாக்க, படைப்பாளர் (புதுமைப்பித்தன் கனவும் உளப்பகுப்பு ஆய்வும், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2017) உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுகளை விரிவாகவும் ஆழமாகவும் செய்து வருகின்றார் என்பது இங்குக் குறிக்கத்தக்கது. மற்றவர்கள் உளப்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வுக் கோட்பாட்டினை அறிமுக நோக்கில் பொதுவாகக் கூறிச் செல்வதோடு சரி. அதிலும் தனித்த உளப்பகுப்பு இலக்கியத்திறனாய்வுகளை ஆழமாக, விரிவாக மணவாளனோ, தி.சு. நடராஜனோ, பஞ்சாங்கமோ நிகழ்த்தவில்லை.

ஆயினும் தற்பொழுது தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுப் பரப்பில் உள்ள உளப்பகுப்பாய்வு இலக்கியத் திறனாய்வு வகைகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு ஒரு பொதுப் புரிதலுக்காக வகைப் படுத்தலாம். அதாவது, உளப்பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்ற பாத்திரங்கள், படைப்பாளர், வாசகர்கள், படைப்பாக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டும் வகைப்படுத்தலாம்.

1. பாத்திர உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுகள்
2. படைப்பாளர் உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுகள்
3. படைப்பாக்க உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுகள்
4. வாசகர் உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுகள்
5. பொது இலக்கிய உளவியல் திறனாய்வுகள்

மேற்சுட்டியவற்றுள் 5-ஆம் வகைப்பாடு எந்தவிதமான பகுப்பு வகைப்பாட்டுத் தன்மையில் அல்லாமல் பொத்தாம் பொதுவான நிலையில் 'உளவியல்' என்ற நிலையிலும் பெயரிலும் நிகழ்த்தப் பெற்ற ஆய்வுகளைக் குறிக்கின்றது. அதாவது கோட்பாட்டாளர்களின் பெயரிலோ, கோட்பாட்டாளர்களின் கோட்பாடுகளின் நோக்கிலோ - அதாவது ஃபிராய்டிய, யூங்கிய, லக்கானியக் கோட்பாடுகளின் நோக்கிலோ நிகழ்த்தப் பெறவில்லை. ஒரு புரிதலற்ற தன்மையில் மொன்னையான நிலையில் அதே நேரத்தில் இந்தத் திறனாய்வு நோக்கின் மீது ஒருவித ஈர்ப்பு கொண்டு சரியான வழிநடத்துதலின்றி, புரிதலின்றி எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் தமிழில் ஏராளமாக உள்ளன. இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றத்தின் ஆய்வுக் கோவைகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ள உளவியல் கட்டுரைகள் பல இவ்வகையினைச் சார்ந்தவை.

உளப்பகுப்பாய்வு என்பது கத்திமேல் நடக்கின்ற நிலையாகும். பிசகினால் கொச்சைவாத ஃபிராய்டியமாக / பாலியல்வாதமாகக் கருதப்பட்டுத் தூக்கி வீசப்படும் நிலை உருவாகிறது. ஏனெனில் ஃபிராய்டிய உளப்பகுப்பாய்வுப் பொருண்மை எதன் மீது இருக்கிறது என்றால் மனிதமனத்தின் மீது. அந்த மனித மனத்திலுள்ள கோபம், காமம் முதலானவற்றின் மீது அதன் கவனம் குவிந்துள்ளது. ஃபிராய்டியத்தை வெறும் 'பாலியம்' (Sexism) ஆகப் பார்க்கிறது இந்த உலகமே. தொடக்கத்தில் அப்படித்தான் இருந்தது. ஆனால் உலக அளவில் இப்போதைய நிலை மாறியிருக்கிறது என்று கூறலாம். அதனை ஓர் ஆய்வாக ஏற்றுக் கொண்டு வரவேற்பும் பெற்று உள்ளது. மேலும் அது ஓர் அறிவியல் முறை ஆய்வாகக் கருதப்பட்டுச் செழுமைப்பட நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது என்பது இவண் பதியத்தக்கது. உடன் இங்கு ஒரு வினா எழலாம் உளப்பகுப்பாய்வு எவ்வாறு அறிவியல் ஆய்வாகும் ? என்று. அதற்கு லக்கானியம் மிகத்தெளிவாக விடையளிக்கின்றது.

ஃபிராய்டியத்திற்கு லக்கானியம் ஏன் விடையளிக்க வேண்டும்? அடிப்படையில் மூலக் லக்கான் ஃபிராய்டைப் பின்பற்றிய உளப்பகுப்பாய்வாளர் ஆவார். ஃபிராய்டுக்குப் பின்பு பிராய்டின் எழுத்துக்களை உலக அளவில் கொண்டு வந்து சேர்த்ததில் லக்கானுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. லக்கானுக்கு 'பிரெஞ்சு ஃபிராய்ட்' என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. ஃபிராய்ட் ஜெர்மனியில் எழுதிய உளப்பகுப்பாய்வுக் கருத்துக்களை ஜெர்மன் மொழியிலேயே கற்று அதன் பொருண்மையைச் சிதையாமல் உலகிற்கு கொண்டுவந்து சேர்த்த பெருமை லக்கானுக்கு உண்டு. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைத் தவிர்த்துவிட்டு ஜெர்மன் மொழியிலேயே ஃபிராய்டின் எழுத்துக்களைப் படித்து அதை மொழிபெயர்த்துச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு உளவியல் உலகிற்குக் கருத்துக்களைத் தந்து ஃபிராய்டின் மீதான விமர்சனங்களையும் குற்றங்களையும் மறுப்புக்களையும் மறுத்து மீண்டும் ஃபிராய்டிய பாதைக்குத் திரும்பும் என்கிற வாதத்தை முன்வைத்து ஃபிராய்டை மீண்டும் உளப்பகுப்பாய்வு உலகில் தலைநிமிரச் செய்தவர் இந்த லக்கான்.

'ஃபிராய்டின் உளப்பகுப்பாய்வு முறை அறிவியல் சார்ந்ததா என்னும் வினாவை அறிவியல் அறிஞர்கள் எழுப்பக் காரணம் என்ன என்று டாக்டர் லக்கான் ஆராய்ந்தார். அடி மனதின் இயல்பை ஆராய்வதை இலக்காகக் கொண்டவர் ஃபிராய்ட். இந்த அடி மனதை எவ்வாறு ஆராய்ந்தார்? அடி மனத்தை அணுகுவதற்கு உரிய ராஜபாட்டை கனவுகளே என்று ஃபிராய்டு கண்டறிந்தார். அடி மனத்தை நேரடியாக ஆராய இயலாமையை உணர்ந்த ஃபிராய்டு கனவுகளின் மூலமாக ஆராய்ந்தார். எனவே கனவுகள் தாம் அவரது ஆய்வுப் பொருளாக அமைகின்றன. இந்தக் கனவுகளும் அறிவியல் தரவுகளாகா என்பதை அனைவரும் அறிவர். இதனால்தான் பிராய்டிய ஆய்வுப் பொருள் அறிவியல் தரவென்று என்று அறிவியல் அறிஞர்கள் கருதினர் என்பதை உணர்ந்த லக்கான் இதனை மேலும் ஆராய்ந்த விடத்து பிராய்டின் ஆய்வுப் பொருள் கனவுகள் அல்ல என்று கண்டறிந்தார் (மணவாளன் அ.அ., இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள், பக்.104-105)'.
'

'ஃபிராய்ட் கனவுகளை ஆராய்ந்து விளக்கினார் எனினும் அவற்றை நேரிடையாக ஆராயவில்லை. தமக்குத் தகவலாளிகளாகப் (Informants) பயன்பட்டவர்களின் வாய்மொழி வாயிலாகத் தான் கனவுகளை ஆராய்ந்தார். அதாவது கனவு என்னும் அடிமன நிகழ்வை நேரடியாக ஆராய இயலாது. எனவே கனவுக்குரியோர் அதனை மொழி வாயிலாகப் பதிவு செய்தனர். இத்தகைய மொழிதான் அதாவது கனவின் மொழி வடிவத்தைத்தான் பிராய்டு ஆராய்ந்தார். கனவை மொழி வாயிலாகத்தான் ஆராய வேண்டும்; ஆராய முடியும் என்னும் கருத்தை பிராய்ட் கனவுகளின் விளக்கம் என்னும் தம்முடைய நூலின் முதல் இயலின் முதல் வாக்கியத்திலேயே தெளிவுபடுத்துகிறார். எனவே பிராய்டின் ஆய்வுப்பொருள் கனவென்று; கனவின் மொழி வடிவமே. தகவலாளிகள்தாம் (மனநோயாளிகள்) கண்ட கனவுகளை மொழியின் வாயிலாக விவரித்துக் கூறும் கூற்றைத் தான் ஃபிராய்டு ஆராய்கிறார். ஆகவேதான் மொழியின் கூறுகள் ஆகிய உவமை, உருவகம் ,ஆகுபெயர், வடமொழி, சிலேடைகள், தகவல்கள் போன்றவற்றை ஆராய்வதில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார். இந்த மொழிக் கூறுகளின் அமைப்பு (Structure) இவை தொழிற்படும் அல்லது வழங்கும் ஒழுங்கமைவு (System) இவற்றின் பொருள் குறிப்பீட்டு முறைமை (Nature of Signification) ஆகியவற்றை மொழியியல் கண்ணோட்டத்தில் பிராய்டு ஆராய்கிறார் (மேலது,பக்.105-106) என்ற லக்கானிய விளக்கத்தையும் தந்து இன்னும் கீழ்க்கண்டவாறு ஃபிராய்டியத்தை அறிவியல் ஆய்வாக விளக்கிச் செல்கின்றார்.

மேலும் அவர், ' பிராய்டின் ஆய்வுப்பொருள் கனவுகள் அல்ல; கனவுகளைப் பற்றிய மொழி வடிவங்களே. எனவே பிராய்டின் ஆய்வு பொருள் மொழியின் அமைப்பு விசேடங்கள் தானே தவிர பிறிதில்லை. மொழியின் அமைப்பு , ஒழுங்கமைவு ஆகியவற்றை ஆராயும் மொழியியல் ஆய்வுகள் அறிவியல் அடிப்படையை உடையன என்பது வெளிப்படை. ஆதலால் பிராய்டின் உளவியல், அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்த ஓர் ஆய்வு அணுகுமுறைதான் என்பதை டாக்டர் லக்கான் தம் ஆய்வுகளின் வழி உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டினார். இந்தக் கண்டுபிடிப்பு ஃபிராய்டுக்குப் பின்னர் உள்ப்பகுப்பாய்வியலுக்கு வழங்கிய மிகச்சிறந்த நன்கொடையாக கருதப்படுகிறது (மேலது,ப.106). (மேற்கூட்டிய மேற்கோள்களில் ஃபிராய்டின் பெயர்ச் சொல் மொழிபெயர்ப்பை அ.அ. மணவாளன், பிராய்டு என்றே தருவதால் அதனை அப்படியே எவ்வித மாற்றமும் இன்றி ஆய்வாளரும் இங்குத் தந்துள்ளார்).

மேலே தந்துள்ள லக்கானிய விளக்கத்தின் படி ஃபிராய்டிய உள்ப்பகுப்பாய்வு ஓர் அறிவியல் அணுகுமுறைதான் என்பது புலப்படுகிறது. இந்த லக்கானிய விளக்கத்தை மேற்குலகம் ஏற்றுக்கொண்டால் போன்று கீழைத் தேயங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதும் தெரிகிறது. ஏன் இன்னும் சொல்லப்போனால் ஃபிராய்டையும், லக்கானையும் கீழைத்தேய ஆய்வு உலகம் உள்வாங்கவும் இல்லை. புரிந்து கொள்ளவும் இல்லை. படிக்கவும் இல்லை. தமிழ் ஆய்வுச்சூழல் இன்னும் தீவிரமான நிலையில் ஃபிராய்டியத்தைப் பார்த்து அதனை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறது. அதனைத் தீண்டத் தகாத ஆய்வுநிலையில் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இதனை இன்றைய தமிழ் ஆய்வு வரலாற்று நூல்கள்

தெள்ளத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. அறிமுக உளப்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வு வரலாற்றுக் கட்டுரைகளில் அதிகப் பதிவுகள் இல்லை என்பதே இதன் நிலையைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

உலக அளவில் உளப்பகுப்புத் திறனாய்வு தோன்றி முக்கால் நூற்றாண்டுக் காலம் ஆன நிலையிலும் உளப்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வு தமிழில் வளரவில்லை என்றால் அதற்கு எழுந்த எதிர்ப்பும் வரவேற்பின்மையும் காரணங்களாகும். அதோடு படைப்பைப் பற்றியும் படைப்பாளரைப் பற்றியும், படைப்புத் தொழில் இரகசியத்தையும் அவற்றின் அடியாழத்திற்குச் சென்று அதன் உண்மையையும், உளவியலையும், உளவியலுண்மையையும் எடுத்துக் கூறுவதால் அதனை ஏற்றுக் கொள்கிற மனப்பக்குவமும், புரிதலும் இல்லாமையால் இந்த நிலை உருவாகின்றது என்பதையும் இந்த ' உளப்பகுப்பாய்வு ஆய்வு வரலாறு எழுதுதல்' வழிப் புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

அவ்வாய்வுக் கோவைகளில் உள்ள எல்லாக் கட்டுரைகளையும் இங்குக் குறிப்பிடவில்லை. பொதுநிலையில் எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளையே இங்குச் சுட்டப்படுகிறது. அவற்றில் ஆர்வம் இருக்கின்றது என்பது தெரியவருகின்றது. ஆனால் உளப்பகுப்பாய்வுப் பொருண்மைத் தெளிவில்லை. அதற்கு வாசிப்புப் போதாமையும், ஆய்வனுபவின்மையும், போதிய நெறிகாட்டுதலின்மையும் காரணங்களாகும்.

தமிழில் உளவியல் திறனாய்வு வகைகளில் அதிக ஆதிக்கம் செலுத்துவது ஃபிராய்டிய உளப்பகுப்புத் திறனாய்வு ஆகும். ஃபிராய்டிய உளப்பகுப்புத் திறனாய்வில் பாத்திர, படைப்பாளர், படைப்பாக்க உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுகள் பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. யூங்கிய உளவியல் திறனாய்வுகள் அதிகம் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. அதற்குக் காரணம் யூங்கியத் திறனாய்வில் உள்ள மறை / புதிர்த் தன்மையும் காரணமாக இருக்கலாம். ஃபிராய்டிய உளப்பகுப்புத் திறனாய்வில் இடிப்பஸ் கோட்பாட்டுத் திறனாய்வுகள் மிகுதியாக நிகழ்த்தப்பெறுகின்றன. உளப்பகுப்புத் திறனாய்வை இடிப்பஸ் உளப்பகுப்பு இலக்கியத் திறனாய்வு என்றே அழைக்கலாம். அந்த அளவிற்கு ஃபிராய்டின் கோட்பாடுகளில் இடிப்பஸ் கோட்பாடு பெரும் செல்வாக்கு பெற்றுள்ளது. தமிழிலக்கியப் பாத்திர உளப்பகுப்புத் திறனாய்வுகளில் 'இடிப்பஸ் கோட்பாட்டுச் செய்முறை விளக்கம்' அதிகளவில் செய்யப்படுகின்றது என்பதனை இவ்வாய்வின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

1. பெண்ணிய உளப்பகுப்புத் திறனாய்வை இதுவரை தமிழில் இருவர் செய்துள்ளனர். தி.கு. இரவிச்சந்திரன், இரா.காஞ்சனா ஆகிய இருவர். தி.கு. இரவிச்சந்திரனின் கட்டுரைகள் இரண்டு. லக்கானியப் பெண்ணிய நோக்கில் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள், தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்கள், கீதா (ப.ர்), கிருஷ்ணகிரி, 2012.
2. லக்கானியப் பார்வையில் நவீனப் பெண் கவிஞர்களின் உடல் மொழி, பெயல் அரையாண்டு ஆய்விதழ் தொ-1, கோயம்புத்தூர் ஏப்ரல் 2015 – செப்டம்பர் 2015.

இவையிரண்டும் லக்கானியப் பெண்ணிய நோக்கில் நிகழ்த்தப்பட்டவை. இரா. காஞ்சனாவின் கட்டுரை பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வு அடிப்படையில் எழுந்த முயற்சி என்று கூறலாம்.

லக்கானிய உளப்பகுப்பாய்வைத் தமிழில் தி.கு. இரவிச்சந்திரன் செய்துள்ளார். வேறு யாரும் செய்ததாகப் பதிவில்லை. ஆய்வாளருக்குத் தரவுகள் கிடைக்கவில்லை.

இன்றைய தமிழிலக்கியத் திறனாய்வு உலகில் உளவியல் திறனாய்வுகள் அதிகம் பேரால் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை இவ்வாய்வு வழி அறிய முடிகிறது. அதே நேரத்தில் ஃபிராய்டிய உளப்பகுப்பு இலக்கியத் திறனாய்வு உளவியல் திறனாய்வுகளில் பெரும் கோலோச்சுவதை கட்டுரைகள், நூல்கள் தரவுகளின் வழி உணரமுடிகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

29. இரவிச்சந்திரன் தி.கு. சிக்மண்ட் ஃப்ராய்ட் உளப்பகுப்பாய்வு அறிவியல், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2005.
30. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, ஃப்ராய்ட் யூங், லக்கான் அறிமுகமும் நெறிமுகமும் அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2007.
31. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, ஒரு ஃப்ராய்டியன் பார்வையில் தமிழ்நாட்டுப்புற வழக்காறுகள், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2011.
32. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, தொல்காப்பியமும் ஃப்ராய்டியமும் அழகியல் இணைநிலைகள், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2011.
33. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, தீ.ண்.டா.மை நனவிலி, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2014.
34. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, புதுமைப்பித்தன் கனவும் உளப்பகுப்பு ஆய்வும், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2017.
35. காஞ்சனா இரா., இலக்கியமும் உளவியலும், விஷ்ணுப்பிரியா பதிப்பகம், மதுரை, 1997.
36. சண்முகசுந்தரம் சு, நாட்டுப்புறவியல் உளவியல் பார்வை, உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1991.
37. சிவனேசன் க. “உளவியல் நோக்கில் “அம்மா வந்தாள், உன்னைப் போல் ஒருவன் - ஒப்பீடு”, வளர்மதி – மலர்வழி பதிப்பகம், சிவகாசி, 2010.
38. சுதர்சன் மு, பிரகதி வே(ப.ர்), பன்முகப்பார்வையில் வள்ளலார், மணியம் பதிப்பகம், குறிஞ்சிப்பாடி, 2007.
39. செல்லப் பாண்டியன் க, மன அலசல், இலக்கியம் / பெண்ணியம் / வள்ளுவம் / பழமொழி, கார்முகில் பதிப்பகம், மதுரை, 2014.
40. செல்லப் பாண்டியன் க, மன அலசல் சமூக – அரசியல் / கலாச்சாரம் / சாதியம், கார்முகில் பதிப்பகம், மதுரை, 2014.
41. தமிழவன், திருப்பாவை ஓர் அமைப்பியல் ஆய்வு, ‘மேலும்’ (சிற்றிதழ்), நவம்பர், 1989.
42. நலங்களிளி அரங்க, இலக்கியமும் உளப்பகுப்பாய்வும், வாணிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி, 1989.

43. நலங்கிள்ளி அரங்க, ஃபிராய்டின் கலை இலக்கிய உளப்பகுப்பாய்வு, வாணிதாசன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி, 1999.
44. நலங்கிள்ளி அரங்க, இந்திய இடிப்பஸ்: ஃபிராய்டிய நோக்கில் ஒரு வாசிப்பு, தோழமை வெளியீடு, சென்னை, 2010.
45. நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா (மொ.நா), சிமொன் தெ பொவ்வார், இனி இந்தியன் பதிப்பகம், சென்னை 2008.
46. நாகூர் ரூமி, சிக்மண்ட் ஃப்ராய்ட் கனவுகளின் விளக்கம், சிநேகா, சென்னை, 2004.
47. பகவதி. கு, திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் (தொ.ர்), உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2007 மறுபதிப்பு.
48. ,, தமிழ் இலக்கியத்திறன்ய்வு வரலாறு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர், 2016.
49. மணவாளன் அ.அ., இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1995.